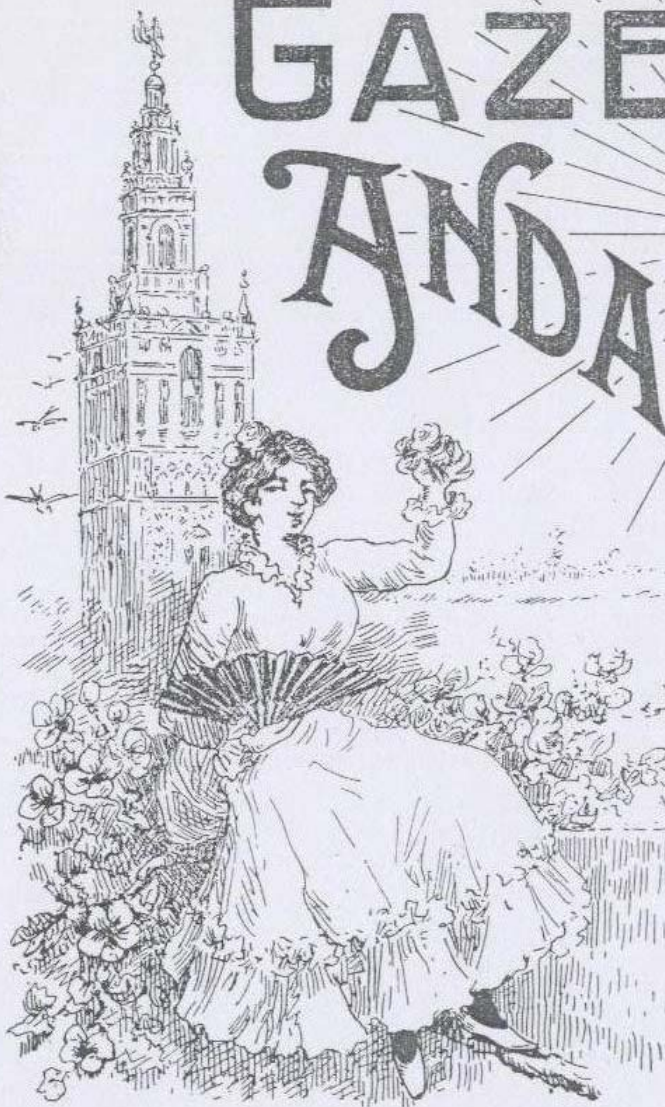

GAZETO

ANDALUZIA

ESPERANTA
MONATA
REVUO

JARO 1.^a

FEBRUARO DE 1910

NUM. 2.^a

ENHAVO

Respondo nia Majstro.—Le Kadiz'a karnavalo.—Amikeko.—La andaluzia virino.—Kroniko.—Anoneoj.

GAZETO "ANDALUZIA"

ESPERANTA

Monata revuo, organo de la grupoj de Cadiz kaj ĝia regiono

ABONPREZO		ANONCPREZO			
POR UNU JARO		POR UNU NUMERO			
	Ptoj.	Sm.	Poj.	Sm.	
En Hispanujo.	3	1.20	1½ pago	10	4
En Fremdlando.	3.50	1.40	1¼ »	5	2
			1⅛ »	2.50	1

Malkaraj anoncoj por korespondado, 0.50 pesetojn (2 Spescentojn).

La Redakcia Komitato reservas al si la rajton korekti, akepti aŭ malkakcepti la manuskriptojn.

"LA MALGRANDAJ INDUSTRIOJ"

2.^a AGUADA---(CADIZ)

Fabriko de fluidaj koloroj, por industrioj; ellaboritaj per plej puraj materialoj, kaj je malalta prezo.

Oni preparas la sekvantajn kolorojn:

«Ideala» (zinka), Bonega (albajada), Ferrilina (feroksida), Griza, Alka, Okra, Nigra, Blua, Verda, k. c.

Oni vendas ilin, po galonoj, de malsamaj pezoz, laŭ la koloro.

Estas precipe rekomendinda la nomita **Ferrilina**, pro tio ke ĝi taŭgas por fisakpentraĵo sur fero, kalkoŝtono kaj ligno; kaj pro sia belega koloro. Ĝi kovras duoble ol minio, kaj kostas malmulte; rezultante po kvarono de ĝia valoro.

Ne konfuzu ĝin kun la ruĝteroj.

Oni vendas ilin, ĉe la Fabriko (2.^a Aguada.—Cadiz); ĉe la Deponejo en San Fernando (Cadiz), strato Glorieta, 7; kaj ĉe la drogvendejo de R. E. Casal, Strato Aranda, 2 kaj 4 (Cadiz).

ONI VENDAS plenan kolekton de la hispana belega ilustrita revuo **Blanco y Negro** de la jaro 1891^a ĝis la nuna (19 volumojn) dek el ili lukse binditaj.—**Malalta prezo.**—Ĉe la administracio de **Gazeto Andaluzia**, oni donos ĉiujn deziratajn sciigojn.

Respondo de nia Majstro

Nia altestimata Majstro, la elpensinto de la lingvo internacia Esperanto, D.^o L. Zamenhof, respondas la sendon de nia GAZETO per poŝtkarto, diranta la jenon:

«Varsovio 31-1-10.—Karaj Sinjoroj: La unuan numeron de via GAZETO ANDALUZIA, mi ricevis kun plezuro kaj danko. Mi deziras al la GAZETO sukceson, laboradon kaj longan vivon.—Via, L. Zamenhof.»

LA KADIZ'A KARNAVALO

Ne pretendante esti konkuranto kun tiu de Nizo nek Venecio, la karnavalo estas unu el niaj plej rimarkindaj popolfestoj, kvankam modernigita, enhavanta multe da tio, kio ĝi estis en la epoko de la famkonata *Tio Kaniljitas* (1). La evolucia marŝo kiun la progresleĝo komunikas al ni, estas necesega eĉ por la malplej novemuloj; kaj alvenis la tago kiam plej respektindaj tradicioj ŝaĝiĝas pro fremdaj elementoj, ricevante de ili la fortiĝecon kaj la sukcon kiuj ilin rejuniĝas: ni, kiel tiom da aliaj landoj, prenas el aliparto multe da bona io, kion ĝi posedas; sed, diference, ke ni ne kopias ĝin laŭsklave, kiel

(1) Popola cigano, el la komenco de la XIX^a centjaro, tiel nomita pro liaj malgrasaj tibioj (hispaue, *canilja*).

Respuesta de nuestro Maestro

Nuestro altamente estimado Maestro, el inventor de la lengua internacional, Dr. L. Zamenhof, responde á la remesa de nuestra GAZETO por una tarjeta, que dice lo siguiente:

«Varsovia 31-1-10.—Queridos señores: El primer número de su GAZETO ANDALUZIA, he recibido con gusto y agradecimiento. Yo deseo á la GACETA éxito, trabajo continuado y larga vida.—Suyo, L. Zamenhof.»

EL CARNAVAL GADITANO

Sin que pretenda ser rival del de Niza ni de Venecia, el Carnaval es una de nuestras más notables fiestas populares, si bien modernizada, con mucho todavía de lo que fué en la época del celeberrimo *Tio Caniljitas*. La marcha evolutiva que la ley del progreso nos imprime, es de rigor aún para los menos amantes de lo nuevo; y es llegado el día en que las tradiciones más venerandas se modifican á virtud de elementos extraños, recibiendo de ellos el vigor y la savia que las rejuvenece; nosotros, como tantos otros pueblos, tomamos de otra parte mucho de lo bueno que posee, mas con la diferencia de que no lo copiamos servilmente como monos, sino que lo aceptamos y lo injertamos en lo nuestro, dándole carta de natura-

simioj, ĉar ni ne akceptas ĝin kaj ni ĝin inokulas en la nia, donante al ĝi naciaŭrajton, adoptante ĝin, kaj farante ke ĝi estu partoprenanto pri nia karakteriza idiosinkrazio, kiu ne povas konfuziĝi kun iu alia. Tio ĉi okazas je la Kadiz'a karnavalo: al la malnovaj maskitaroj, senmikse private organizitaj, sekvis la belegaj kaj belvidaj kabalkadoj, oficiale kreitaj; eble ĉar, kiel oni rimarkas de antaŭ jare, tiu ĉi festo perdas ĉiutage ĝian intereson, kaj finus tre baldaŭ malapere, ne protektata de la Gildo. Sed malgraŭ tio ĉio, daŭros ĉiam la bonhumoro, la gajeco kaj bruego, kiuj estas karaktero de tiu ĉi loĝantaro, nobla kaj korsana, kiu en tiuj ekspansioj, tiel timindaj pri aliaj, montras vere enviindan kulturecon, al si mem forlasita, fratigante inter si, ĉiam respektama por la direktaranguloj, kaj precipe ĝentila por la virinoj, per tiu ĝentileco, kiu estas alni legenda ĉe la mondo. Kadiz'o, la hispana ĉefurbo plej bona, importanta el fremlando, pro tio ke ĝi estas unua albordiĝhaveno, estas ankaŭ la urbo plej bone konservanta la hispanan karakteron, formita per tiel malsimilaj alimilitrasoj kiuj trapasis Hispanujon, el kiuj la arabaj, niaj apudaj najbaroj, estis plej malavaraj. Plie, la beleco de ĝia klimato, de tiu tiel blua ĉielo kaj de tiu tiel varmega suno, prunedonas al ĝi neartifikajn ĉarmojn:

leza, prohijándolo y haciéndolo partícipe de nuestra típica idiosincrasia, que no puede confundirse con ninguna otra. Esto ocurre con el Carnaval gaditano: á las antiguas mascaradas, de organización puramente privada, han sucedido las espléndidas y vistosas cabalgatas, de creación oficial; quizá porque, como se nota desde hace años, ésta fiesta pierde cada día interés, y acabaría muy pronto por desaparecer sin la protección del Municipio. Pero sobre todo ello, durará siempre el buen humor, la alegría y algazara que es carácter de éste pueblo noble y sano de corazón, que en estas expansiones tan terribles para otros, manifiesta una cultura verdaderamente envidiable, entregado á sí propio, fraternizando entre sí, siempre respetuoso con las clases directoras, y sobre todo galante con las mujeres, con esa galantería que nos es en el mundo legendaria. Cádiz, la capital española que más y mejor importa del extranjero, por ser el primer puerto de arribada, es también la ciudad que conserva mejor el carácter español, formado por tan varias razas de conquistadores como han pasado por España, de la que los árabes, nuestros inmediatos vecinos, fueron los más generosos. Además, la hermosura de su clima, de ese cielo tan azul y de ese sol tan ardiente, le prestan naturales encantos: por

pro tio Kadiz'o ĝuas tutmondan famon; pro tio estis, estas kaj estos la avidata *perlo de la Atlantika Oceano*.

Oni devas ĉeesti Kadiz'on, en la unua karnavaltago. De tre frua matenhoro, la animeco etendiĝas ĉe ĝia konturo: ne estas strato kie oni ne konas la solenigatan feston. Kaj precipe, la stratoj Ancha (Larĝa), Kolumela, Sank-Franciska, arterioj sangplenaĵ per vivo, elbordiĝas pro popolamaso, preta por amuziĝi, ĝui kaj ridi, kaj por drinki *glasetojn da manzanilja*, la regionvino, tiel malŝpare eltrinkata ke tio ektimigas, en kiu ajn el la nekalkuleblaj vinvendejoj, kiujn oni trovas proksime.

Je la tagmezo, la atendita kavalgado, eliranta el la Parko «Genoves»'a, trairas la Sankt-Antonjan placon, kie pli ol du-mil personoj sin prenas kaj sin ekmovas por ĝin vidi. Antaŭe, la tri demonoj, verda la unua, ruĝaj la du aliaj, rajdantaj po unu azenojn: poste, la grandegulfiguroj, senmezuraj, monstraj, kiuj kvazaŭ ĝendarmoj, faras la honorgardadon; kaj post ili marŝas la kaleŝoj, belegaj, miregigantaj, plenaj je belaj junulinoj, surportantaj alegoriajn kostumojn, kaj laŭ adekvataj pozoj, natursimiligas jen la kvin mondpartojn (sur kvarmetra globuso), jen la diversajn Statojn, kun iliaj respektivaj standardoj, jen la plej karakterizajn regio-

eso Cádiz goza fama mundial; por eso ha sido, es y será la codiciada *perla del Atlántico*.

Hay que estar en Cádiz en el primer día de Carnaval. Desde hora bien temprana la animación se extiende por todo su contorno: no hay calle donde no se conozca la fiesta que se celebra.

Y sobre todo, las calles Ancha, Columela, San Francisco, arterias pletóricas de vida, rebosan gente dispuesta á divertirse, á gozar y á reir y á beber *cañas de manzanilla*, el vino de la tierra, escanciado con una prodigalidad que asusta, en cualquiera de las incalculables tabernas que se hallan al paso.

Al medio día, la esperada cabalgata, que sale del Parque Genovés, atraviesa la Plaza de San Antonio, donde más de dos mil personas se aprietan y se rebullen por verla. Delante los tres demonios, verde el primero, grana los otros dos, montados en sendos burros; luego, los gigantones, enormes, monstruosos, que, á guisa de gendarmes, hacen la guardia de honor; y tras ellos desfilan las carrozas, magníficas, deslumbradoras, llenas de hermosas jóvenes que, con trajes alegóricos y posturas adecuadas, simbolizan ya las cinco partes del mundo (sobre un globo terráqueo de más de cinco metros de diámetro), ya los diversos Estados, con sus banderas respectivas, ya las más típi-

nojn el la planedo, Hinujon, Japanujon, Abisenujon, jen la novajn elpensajojn kaj plej famkonatajn konstruaĵojn, ekzemple la turon «Eiffel»'on, kiu estas prezentata de de respektinda noblapatrino je dek metroj longe, interne de kiu iras, ekmontrante de unu kvazaŭ fenestreto en vestrefaldaĵo, bela knabo, korekte laŭetiketa vestita, salutanta senĉese la publikon; jen, fine, niajn popolajn eminentulojn, Don Kihoton kaj Sanĉon, ĉe la ĉefloko; kaj post tiel longa procesio, la privataj kaleŝoj, pentrindaj kaj riĉaj, ĉiuj konkurantaj per gracieco, originaleco kaj spriteco.

Nokte, kiam brilas la eksterordinara lumaro, la strato Ancha kaj la placoj Sankt-Antonja kaj Mina, ŝajnas brilegaĵoj. La knabinoj ekbatadas kun la junuloj, kiuj ŝin ĵetas trosufiĉe *serpentina* (*serpentibilojn*) kaj *konfettis* (*paperetojn*), la animaco kaj amasbruo pligrandigas kaj daŭras ĝis la frumateno; ĉio estas festo kaj gajeco; eĉ tagiĝe, ne estas malofte trovi iun maskigitinon eliranta el la balo, kiu preterpasante nin salutas, per la trokonata *adiaŭ*, *ĉar vi min ne konas*; al kiu ni povas preskaŭ ĉiam respondi: *dank' al Dio*.

Vere, tiuj konatiĝoj ne kutimas havi bonajn rezultatojn.

J. GARZÓN.

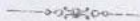

cas regiones del planeta, la China, el Japón, la Abisinia, ya las modernas invenciones y más famosas construcciones, como la Torre Eiffel, representada por respetable matrona de diez metros, dentro de la cual va, asomado á una como ventana, en un repliegue del vestido, un precioso muchacho, correctamente de etiqueta, que saluda incesantemente al público, ya, en fin, nuestros *personajes* populares, don Quijote y Sancho, á la cabeza; y tras de tan larga procesión, las carrozas particulares, pintorescas y ricas, todas compitiendo en gracia, originalidad y donosura.

De noche, cuando luce el alumbrado extraordinario, la calle Ancha y las plazas de San Antonio y Mina, parecen áscuas de oro. Las muchachas entablan lucha reñidísima con los jóvenes, que les arrojan con profusión *serpentina* y *confettis*; la animación y el bullicio crecen y duran hasta la madrugada; todo es fiesta y alegría; aun ya al amanecer, no es extraño encontrarse á alguna enmascarada que sale del baile, que al pasar nos saluda con el consabido *adios*, *que no me conoces!*, á lo que podemos contestar casi siempre: *Gracias á Dios*.

En verdad, estos eonocimientos no suelen tener muy buenos resultados.

J. GARZÓN.

AMIKECO

Amikeco estas la alplenigo de fizika amo, de patra amo kaj la bazo de societemo. Tiu ĉi korinklino, duone enaska kaj duone memvola, malebligas ke geedzeco, tiu dia amikeco, disligiĝu, kiel ĉe la bestoj, post la falo de idokrea kuniĝo, kaj ĝi estas la deveno de tiu vasta reto da societaj interrilatoj, kiuj jen formas nian feliĉon, jen nian malfeliĉon, kaj estas la plezuro aŭ turmento de nia tuta vivado. Kiam tiu ĉi sento estas subtila, nia korinklino estas pli ĝuste ekkono, ol amikeco.

Amo preskaŭ ĉiam estas kulto sen religio, sed amikeco preskaŭ ĉiam estas religio sen kulto. Tial amantoj estas pli idolservantoj, ol kredantoj, tiel kiel amikoj estas pli kredantoj, ol idolservantoj.

Amo volas la *korpon* kaj amikeco la *animon*. Tiu estas tute *objekto* kaj tiu ĉi estas tute *subjekto*.

Amikeco estas amo, kiu ne komuniĝas per la sentoj.

Tiel fervora estas amo, ke ĝi preskaŭ ĉiam aspiras ke plensangeco ĝin mortigu, sed amikeco estas tiel senagiteca, ke ĝi preskaŭ ĉiam aspiras morti de maljuneco.

Amikeco estas mistikismo de amo. Se estus kreskaĵo nomita «amo», ĝia floro devus nomiĝi «amikeco».

El hispana lingvo tradukis,
VICENTE INGLADA.

AMISTAD

La amistad es el complemento del amor físico, del amor paternal, y la base de la sociabilidad. Esta afección, medio innata y medio voluntaria, impide que los matrimonios, esas amistades divinas, se disuelvan, como en los animales, después de verificado el acto de la generación, y es el origen de esa espaciosa red de relaciones sociales que ora constituyen nuestra felicidad, ora nuestra desgracia, y que son el placer ó el tormento de toda nuestra vida. Cuando este sentimiento es ténue, nuestras afecciones más bien son conocimientos que amistades.

El amor casi siempre es un culto sin religión, pero la amistad es casi siempre una religión sin culto. Por eso los amantes son más idólatras que creyentes, así como los amigos son más creyentes que idólatras.

El amor quiere el *cuerpo* y la amistad el *alma*. Aquél es todo *objeto* y ésta es todo *sujeeto*.

La amistad es un amor que no se comunica por los sentidos.

El amor es tan ferviente que casi siempre aspira á que lo mate una plétora; pero la amistad es tan calmosa que casi siempre aspira à morir de vejez.

La amistad es el misticismo del amor. Si hubiese una planta que se llamase «amor», su flor debería llamarse «amistad».

RAMÓN DE CAMPOAMOR.

La andaluzia virino

Nenio pli justa ol rememoro por nia adorinda virino. Kaj nenio pli taŭga ol internacia revuo por enfermi ĝin, ĉar ĝi estas ĉefega noto per kiu oni nin konas ĉe la mondo.

La andaluzia virino, ekster Hispanlando (kaj eĉ en ĝiaj regionoj el ĝi) estas legendo: la realeco superas ŝin, ŝin indigante kaj valorigante ŝiajn virtojn.

Por fremdulo, la andaluziano estas virino ensorcanta, varmigrigarda, voluptipa, je delikata kaj incita figuro, havanta korinklinon pri la danzado kaj kantado, ĉiam plengaja; altira, bela, rapidaga kreitaĵo, nenio plie.

Kaj tio estus eble kolora noto, sed ne justa. La andaluzia virino estas ĉio tio; kaj ankaŭ, por nia bonsorto, resumo da superegaj kvalitoj. Kasema pro temperamento kaj edukado, la kaŝa preskaŭ mistika vivo en kiu ŝi kreskas, gajnigas ŝin pri ĉastemeco kaj mildeco, kiom ŝi perdas pri decideco kaj sociala malembaraso. Ĉe la ternura batalado por la pano, en la novaj societoj, eble ŝi estas pli malforta ol ŝiaj koleginoj. Ĉe la neesprimeblaj hejmamemoj, ŝi ne havas konkuranton. Obeema flino, amema edzino, kaj amegema patrino, neniu kiel ŝi por fari amneston, je la loko en kiu ŝi sin gastas.

Eterna laŭdo, por la andaluzia virino; idea estaĵo, estimata juvelo de la tero de Mario Sanktega.

E. LLAMAS

La mujer andaluza

Nada más justo que un recuerdo á nuestra adorable mujer. Y nada más adecuado que una revista internacional para recogerlo, ya que ella es la principalísima nota por que se nos conoce en el orbe.

La mujer andaluza, fuera de España (y hasta en algunas regiones de ella) es una leyenda: la realidad la supera, dignificándola y avalorando sus virtudes.

Para el extranjero, la andaluza es la mujer fascinante, de mirar cálido, de labios voluptuosos, de formas gráciles é incitantes, amiga de la danza, del canto, llena de alegría siempre; una criatura atrayente, linda, aturdida, pero nada más.

Y esto será quizá una nota de color, pero no de justicia. La mujer andaluza, es todo eso y además por nuestra fortuna es un resumen de relevantes cualidades. Recatada por temperamento y por educación, la vida recogida, casi mística en que se desarrolla, la hace ganar en pudor y dulzura lo que pierde en decisión y desenvoltura social. En la terrible lucha por el pan de las sociedades modernas, quizás sea más débil que sus compañeras de otras naciones. En las ternuras inefables del hogar, no tiene rival. Hija dócil, esposa amante, madre amorosísima; nadie como ella para convertir en nido de amores el sitio en que se aloja.

¡Loor eterno á la mujer andaluza, ser ideal, joyel preciado de la tierra de María Santísima!

E. LLAMAS.

Kroniko

Novaj Sukcesoj.—Sinjoro Fritz Stephan, la agema sekretario de La «Nova Leipziga Esp. Grupo» kaj redaktoro de «La Esperantisto» sukcesis interesi la grandan «Verband Deutscher Handlungsghilfen» (Ligo de germanaj komerchelpantoj, 8.500 membroj) tiel pro Esperanto, ke ĝi ĉiunonate publikigas en sia organo «Kaufmännische Blätter» (Komercestaj Folioj) parton de Esperanto-gramatiko de Sro. Stephan. La «Journal für Buchbinderei» (Jurnalo pro librobindado) ankaŭ klarigis preta ĉiusemajne represi rubrikon en Esperanto, kies redaktadon ĝi ankaŭ transdonis al nia brava kamarado. Imitinda laborado!

* *

La Esperanta Stenografio (sistemo Roller) gajnas ĉiam multenombrajn anojn pro sia facileco kaj praktikeco kaj espereble baldaŭ fondiĝos kelkaj grupoj de Rollera-anoj. Kiel konate dissendas Sro. Heinrich Roller en Berlin N. 39, Fennstr. 44 lernlibron de sia sistemo por — .50 Sm. kaj petas sendi al li adresojn de la anoj de sia sistemo el ĉiuj terpartoj.

* *

Unua Kongreso Internacia de la Katolikaj Esperantistoj.—De la 30 Marto ĝis 3 Aprilo okazos en Parizo, sub prezideco de S^o Richardson, la 1ª Kongreso internacia de la Katolikaj Esperantistoj. Tiu kongreso estos la unua, kiu uzos oficiale kaj *eksklusive* Esperanton por speciala celo. Raportoj pri la situacio de l'katolicismo pri la unuigo

Crónica

¡Nuevos éxitos!—El señor Fritz Stephan, activo Secretario del nuevo Grupo Esperantista de Leipzig, y redactor de «L'Esperantisto» ha conseguido interesar á la Gran Liga de Auxiliares de Comercio (8.500 miembros), á favor del Esperanto, que mensalmente publica en su órgano «Hojas mercantiles», parte de la Gramática del Esperanto, por S^o Stephan. El «Diario para la Encuadernación» también se ha manifestado dispuesto á imprimir semanalmente una firma en Esperanto, cuya redacción ha encomendado á nuestro valiente camarada. ¡Labor digna de ser imitada!

* *

La Estenografía Esperanta (sistema Roller) gana siempre numerosos partidarios, por su facilidad y practicabilidad, siendo de esperar que pronto se fundarán algunos grupos partidarios de Roller. Según se sabe, el Sr. Heinrich Roller, en Berlin, núm. 39, Fennstr, 44, reparte libros de enseñanza de su sistema por 0'50 Sm, y pide que se le remitan direcciones de los adictos á su sistema, de todas las partes de la tierra.

* *

Primer Congreso Internacional de los esperantistas católicos.—Desde el 30 de Marzo hasta Abril tendrá lugar en París, bajo la presidencia del Sr. Richardson, el primer congreso internacional de los Católicos Esperantistas. Ese Congreso será el primero que usará oficial y *exclusivamente* el Esperanto para un objeto especial. Informes

de ĉiuj kristanoj en unu ŝafaro, pri socialaj demandoj estos farita de diverslandanoj. Lia Alta Moŝto Monŝeñoro Amette, arkiepiskopo de Paris, kaj Mons Baudrillard rektoro de la Katolika Universitato, afable metas je la dispono de la kongresanoj la kunvenejojn de la *Institut Catholique*.

Multe da katolikaj hispanaj Esperantistoj, petas ke la dua Kongreso okazu en Sevilo, dum la Sankta-Semajno de 1911^a.

* *

Ĉe sia ĝenerala kunsido de la 23^a en la ĵuspasinta Januaro la «Esperantista Grupo Kordova» (Ambrosio de Morales, 4, ĉe la Komerca Ĉambro), nomis la sekvantan Komitaton: Prezidanto, S^o Pablo Linares.—Viceprezidanto, Miguel Perez Alcorta.—Kasisto, Laureano de Tapia.—Sekretario, Kristeto Rodríguez Aparicio.—Vicesekretario-bibliotekistino, Fino Laura de Tapia.—Voĉdonantoj, Fray Buenaventura de Néjar, Sroj Antonio Izquierdo, Enriko Villegas kaj Antonio de Toro.

La 19^a de Februaro S^o M. Pérez Alcorta 1ª Laŭtenanto de la Regimento de la Regino, malfermos kurson ĉe la «Círculo de la Amistad», por la membroj de tiu ĉi Societo, plej grava klubo el la urbo. —La Grupo Esperantista donis al «Círculo de la Amistad» abonojn pri la «Suno Hispana», «Esperanto» kaj «Lingvo Internacia»: ĝi ankaŭ disdonos ĉefeĉajn ŝlosilojn al la lernantoj de S^o Alcorta.

S^o Casto Vilar García, profesoro de franca lingvo ĉe la Ĝenerala kaj Teknika Instituto en Sevilla, komencis mallongigan kurson de

acerca de la situación del catolicismo, respecto de la unidad de todos los cristianos en un redil, referentes á demandas sociales, serán hechos por individuos de diferentes países Su Eminencia Monŝeñor Amette, Arzobispo de París, y Boudrillard Rector de la Universidad Católica, amablemente pone á la disposición de los congresistas el salón de juntas del *Instituto Católico*.

Muchos esperantistas católicos españoles piden que el 2° Congreso tenga lugar en Sevilla durante la Semana Santa de 1911.

* *

En su Junta general del 23 del próximo pasado Enero, el Grupo Esperantista de Córdoba (Ambrosio del Morales, 4; en la Cámara de Comercio), ha nombrado la siguiente Comisión: Presidente, Sr. Pablo Linares.—Vicepresidente, Miguel Pérez Alcorta.—Cajero, Laureano de Tapia.—Secretario, Cristeto Rodríguez Aparicio.—Vicesecretaria-bibliotecaria, Srta. Laura de Tapia. Vocales, Fray Buenaventura de Néjar, Sres. Antonio Izquierdo, Enrique Villegas y Antonio de Toro.

El 19 de Febrero, el Sr. M. Pérez Alcorta, Primer Teniente del Regimiento de la Reina abrirá un curso en el Círculo de la Amistad, para los miembros de esta Sociedad, el más importante Club de la población.—El Grupo Esperantista dió al Círculo de la Amistad suscripciones á la «Suno Hispana, Esperanto y «Lingvo Internacia»: también repartirá Claves «Ĉefeĉ» á los alumnos del Sr. Alcorta.

El Sr. Casto Vilar García, profesor de francés en el Instituto Ge-

Esperanto, per dek lecionoj, klarigataj ĉe la «Sociedad de Amigos del País» (Societo de Amikoj de la Lando), de la 11^a de ĉi tiu monato.

La 27 an de la juspasinta Januaro okazis la baptiĝo de la lasta filo de nia kara samideano S^o Jozefo Garzon, prezidanto de la Sankt-Ferdinanda Grupo. Ĉe paroĥa preĝejo de ĉi tiu urbo kunvenis, pro tiu, granda numero da esperantistoj, entenante iuj, venintaj de la ĉefurbo (Kadiz'o), inter aliaj, S^o Rodrigo de la Peña, Vicdelegito de U. E.-A, reprezentanta la Kadizan esperantistaron. Je akordoj de la belega himno «L' Espero», majstre ludita sur la orgeno de S^o Gabiola, la pastro S^o Franzon, kiu ankaŭ apartenas al la nomita Grupo, efektivigis la religian ceremonion, imponante al la ĵuskonvertito la nomojn Francisco de Asis'o, Teodosio, Esperanto. S^o Garzon, poste regalis la multenombrajn amikojn kiuj kunvenis en sian hejmon por lin gratuli, per malavara manĝetaĵo; kaj ili toastis por la bonfarto kaj longvivo de la nova *samideano*.

Sinjoro Karl Schwartz fondinto de «Varietea Esperantista Ligo» aranĝis en la Pariza varietea teatro «Folies-Bergères» parodon esperante. Inter la publiko estis kelkaj esperantistoj, kiuj helpis la celon de S^o Schwartz divastigi esperanton per tiu rimedo.

Presoj LA UNION, F. Fontecha, 4.—Cádiz

neral y Técnico, en Sevilla, ha empezado un curso abreviado de Esperanto en diez lecciones, que son explicadas en la «Sociedad de Amigos del País», desde el 11 de este mes.

El día 27 del recién pasado Enero tuvo lugar el bautizo del último hijo de nuestro querido compañero Sr. José Garzón, Presidente del Grupo de San Fernando. En la iglesia parroquial de esta ciudad, se reunieron, con este motivo, gran número de esperantistas, incluso algunos que vinieron de la capital (Cádiz), entre otros el Sr. Rodrigo de la Peña, Vicdelegado de U. E.-A, que representaba á los esperantistas de Cádiz. A los acordes del hermoso himno *La Esperanza* magistralmente interpretado al órgano por el Sr. Gabiola, el sacerdote señor Franzon, también perteneciente al mencionado Grupo, realizó la ceremonia religiosa, imponiendo al neófito los nombres de Francisco de Asis, Teodosio, Esperanto. El Sr. Garzón obsequió luego á los numerosos amigos que concurrieron á su domicilio para felicitarle, con un espléndido refrigerio; brindándose por la salud y larga vida del nuevo *compañero*.

El Sr. Carlos Schwartz, fundador de la «Esperantista Liga de Variedades», preparó en el teatro de variedades de Paris «Folies Bergères», una parodia en esperanto. Entre el público había algunos esperantistas que ayudaron el propósito del Sr. Schwartz, de propagar el esperanto por ese medio.

Imp LA UNION, F. Fontecha, 4.—Cádiz

GAZETO "ANDALUZIA"

ESPERANTA

Monata revuo, organo de la grupoj de Cadiz kaj ghia regiono

ABONPREZO		ANONCPREZO	
POR UNU JARO		POR UNU NUMERO	
	POL.	SM.	
En Hispanujo.	3	1 20	12 pago 10
En Fremdlando.	3.50	1.40	14 » 5
			18 » 2.50

Malkaraj anoncoj por korespondado, 0.50 pesetojn (2 Spescentojn).
La Redakcia Komitato rezervas al si la rajton korekti, akepti aŭ malkcepti la manuskriptojn.

ANTISEPSA SAPO

DE

●●●●● D.^{ro} GALLEGO ●●●●●

Plej bona el ĉiuj nunkonataj antisepszajoj pro sia utileco, ŝpareco kaj senriskeco.

Ĝi resanigas kaj antaŭgardas pri skavio, herpeso, prurigo, harfalado, skarlatino, variolo, morbilo, oftalmio, blenoragio, kaj ĉia ŝve-parazita malsano de haŭto kaj mukmembranoj.

Asepsas ĥirurgian, ortopedian, kaj hartondan ilojn, bandaĵojn, same kiel ĉiujn uzotajaj de malsanuloj pro komunikeblaj mikroinfektaĵ malsanoj.

Ĝenerala tenejo: Ĉe l'aŭtoro; **SAN FERNANDO (CADIZ)**

Prezo: 0,75 pstn. ĉiu peceto.